

Шляхетно зароблене витрачається на шляхетні цілі

Кошти, накопичені завдяки бізнес-діяльності, є священними. Одначе, щоб прибуток був справді священним, важливо будувати бізнес не на брехні й не на жадобі до надприбутків. Займаючись бізнесом, треба завжди бути чесним і не прагнути отримати прибуток понад 30 %. Гроші, зароблені таким шляхетним шляхом, мають іти на шляхетні цілі. Їх потрібно витратити з чіткою метою та наміром. Це принцип управління бізнесом, який я пропагував усе життя. Я вважаю, що мета бізнесу не просто заробляти гроші. Він має бути спрямованим на підтримку місіонерської діяльності, яка є Божою працею.

Однією з причин, чому я докладав зусилля, щоб зібрати гроші для місіонерської діяльності саме завдяки бізнесу, полягала в тому, що я не хотів брати гроші в наших членів. Хоч би якою високою була мета, самих бажань недостатньо, щоб відрядити місіонерів за кордон, для цього потрібні кошти. І вони мають бути зароблені правильним шляхом саме для церкви. Кошти на місіонерську роботу слід заробляти гідним шляхом. Тільки в такому разі можна з гідністю їх витратити на будь-яку нашу діяльність.

Коли я міркував, як же можна заробити гроші, мій погляд привернули поштові марки. У ті дні я пропонував членам нашої громади писати одне одному листи принаймні тричі на місяць. Надіслати листа коштувало 40 вон, але я запропонував їм клеїти не одну марку за 40 вон, а сорок марок за 1 вону. Ми брали з цих листів погашені поштові марки і продавали їх. За перший рік ми заробили 1 мільйон вон. Зрозумівши, що навіть маленькі поштові марки можуть приносити немалі гроші, ми

продовжували цю діяльність протягом семи років. Ми також продавали чорно-білі фотографії визначних місць або відомих артистів, перед тим розфарбувавши їх у кольори. Це також значною мірою допомагало провадити нашу церковну діяльність.

Церква зростала, тому поштових марок і розфарбованих фотознімків не вистачало, щоб зібрати кошти, потрібні для місіонерської роботи. Оскільки ми хотіли послати місіонерів по всьому світу, нам треба було вивести наш бізнес на вищий рівень. У 1962 році за 720 000 вон ми придбали токарний верстат, якими користувалися японці, але 1945 року залишили його. Після того, як наш уряд провів деномінацію грошей, його вартість стала 72 000 вон. Корейська валюта була прив'язана до долара США, тоді за долар давали 125 вон, тож офіційна вартість інвестицій становила 576 доларів. Приміщення нашої церкви вважалося «власністю ворога» й раніше використовувалося японцями для зберігання вугільних брикетів. Ми розмістили цей токарний верстат у приміщенні церкви і назвали це все «Тоніль Індастріс».

«Цей верстат може здаватися вам чимось незначним», — пояснював я. «Ви можете ставити собі запитання, що ж ми будемо виготовляти завдяки цьому єдиному старому верстату? Однак це одне устаткування, яке ви бачите тут, незабаром перетвориться на 7 000 або навіть на 70 000 токарних верстатів, і компанія розвиватиметься спільно з оборонною та автомобільною промисловістю Кореї. Це устаткування, яке ми сьогодні встановили тут, безсумнівно, стане наріжним каменем у побудові автомобільної промисловості нашої країни. Повірте в це і будьте впевнені, що саме так і буде».

Я звернувся з цими словами до тих, хто зібрався перед приміщенням складу вугільних брикетів. Це був скромний початок, але наша мета була шляхетною і великою. Відгукнувшись на мій заклик, усі почали старанно працювати. Згодом, 1963 року, ми започаткували ще один бізнес дещо більшого масштабу. Ми планували випускати рибальські човни. Перше судно ми спустили на воду на пірсі в районі Мансок міста Інчон та охрестили «Чонсинхо», що означає «Небесна перемога». Близько двохсот людей зібралось під час церемонії відправлення цього

рибальського човна в море.

Вода є джерелом життя. Кожна людина народжується з материнської утроби, де вона оточена водою. Тож можемо сказати, що ми народжуємося з води. Спускаючи човна на воду, я мав переконання, що, подібно до того, як ми народжуємося з води, ми маємо вийти в море й подолати там усі випробування, щоб бути здатними витримати всі іспити, які постануть перед нами на землі.

«Чонсинхо» був винятковим човном. На ньому плавали Жовтим морем і зловили багато риби. Проте багато хто вважав, що в нас достатньо справ на суші і нам не потрібно виходити в море ловити рибу. Та я відчував, що ось-ось у світі почнеться океанічна ера. Запуск «Чонсинхо» був простим, але важливим першим кроком у відкритті нової ери. Я вже уявляв собі величезний океан із човнами, більшими та швидшими за «Чонсинхо».

Revision #2

Created 25 February 2024 08:55:17 by andres

Updated 25 February 2024 08:56:06 by andres